

مطالعه الگوی فیزیولوژیک پرتاب آزاد بسکتبال : فیزیولوژی روانی "گوش به زنگی" و "انگیختگی"

مجری: سید محمد کاظم واعظ موسوی

عضو هیئت علمی دانشگاه جامع امام حسین (ع) - ۱۳۸۸

چکیده

این تحقیق، الگوی تغییرات فیزیولوژیک پرتاب آزاد بسکتبال به وسیله ورزشکاران ماهر را بررسی و آن را با ورزشکاران مبتدی مقایسه کرده است. ضربان قلب و سطح هدایت الکتریکی پوست (سهاپ) به طور مستمر در حین سی پرتاب آزاد خود-آهنگ و خود-آغاز بسکتبال ثبت شد. مقادیر ضربان قلب و سهاپ در فواصل ۵۰۰ هزارم ثانیه ای برای هر پرتاب در بازه زمانی ۱۰ ثانیه پیش و ۱۰ ثانیه پس از پرتاب محاسبه شد. در گروه ماهر، سهاپ از ده ثانیه پیش از پرتاب کاهشی تدریجی داشت که با یک جهش سریع به طرف بالا که سه ثانیه پس از پرتاب به اوج رسید دنبال شد. کاهش سهاپ و جبران پس از پرتاب آن در گروه مبتدی کمتر بود. وضعیت مشابهی در مقایسه پرتاب های خوب و بد گروه ماهر مشاهده شد. بازگشت جبرانی سهاپ در پرتاب های خوب هشت برابر سطح پیش از پرتاب بود. ضربان قلب در هر دو گروه تا چهار ثانیه پیش از پرتاب ثابت و پس از آن افزایشی در حدود چهل ضربه در دقیقه نشان داد؛ دو ثانیه پس از پرتاب ضربان قلب گروه ماهر به سطح اولیه بازگشت. ضربان قلب گروه مبتدی تا ده ثانیه پس از پرتاب به سطح اولیه باز نگشت. ضربان قلب در پرتاب های بد گروه ماهر بالاتر از پرتاب های خوب بود. نتایج اشاره می کند که سهاپ، بازتاب انگیختگی فرد در حین پرتاب و تغییرات آن منعکس کننده سطح مهارت باشد. هر چند سطح ضربان قلب در پرتاب های خوب پایین تر بود، با این حال، الگوی تغییرات آن مطالبات بدنی تکلیف را منعکس کرد. نتایج، هم از دیدگاه تفاوت سطح سهاپ و ضربان قلب، و هم از دیدگاه تغییر الگوی فیزیولوژیک، با یافته های پیشتاز این مسیر پژوهشی مقایسه و در چهارچوب فرضیه های مربوط مورد بحث قرار گرفته اند.

واژه های کلیدی: سطح هدایت الکتریکی پوست، انگیختگی، ضربان قلب، گوش به زنگی، پرتاب آزاد بسکتبال، فیزیولوژی روانی.